

Második fejezet

A Korán: a háború könyve

Tudtad?

- A Korán arra utasítja a muszlimokat, hogy a zsidók és keresztények ellen háborúzzanak.
- Az iszlám teológia szerint, a gyakran idézett toleráns és békés Korán verseket valójában eltörölték.
- Nincs semmi a Bibliában, mely vetekedne a Korán erőszakra való buzdításával

Mohamed profetikus karrierjéből kifolyólag, melyet a vér és háborúskodás jellemez, nem meglepő, hogy a szent könyv, melyet az Iszlám Próféta a világra hagyott, a Korán, hasonlóan erőszakos és meg nem alkuvó. Valóban: a Korán egyedülálló a világ szent írásai között abban, hogy azt javasolja a követőinek, hogy háborúzzanak a hitetlenek ellen.

A Korán háborúra buzdít.

Több mint száz vers van a Koránban, mely arra buzdítja a hívőket, hogy dzsihádot folytassanak a hitetlenekkel szemben. **„Ó próféta! Szállj harcba a hitetlenek és a képmutatók ellen és legyél kemény velük szemben! A gyeheña lesz a lakhelyük. Szörnyű sors!” (Korán 9:73)** „Küzdj keményen”^{*} arabul dzsahidi, a dzsihad főnév igei alakja. Ez a küzdelem a harctéren volt: **”Amikor összetalálkoztok a hitetlenekkel, akkor vágjátok el a nyakukat! Mikor azután nagy rontást tettetek bennük, akkor szorosan kötözzétek meg őket”(Korán 47:4)** Ez újra meg újra ki van hangsúlyozva: **„Ti hívők! Harcoljatok azok ellen a hitetlenek ellen, akik a szomszédságokban vannak, hadd érezzék a keménységeteket. Tudnotok kell, hogy Allah az istenfélőkkel van!” (Korán 9:123)**

Ez a háború egyrészt azok ellen irányult, akik elutasították az iszlámot, másrészt, akik azt állították, hogy muszlimok, de nem tartották magukat a hit teljességéhez: **”Ó próféta! Szállj harcba a hitetlenek és a képmutatók ellen és legyél kemény velük szemben! A gyeheña lesz a lakhelyük. Szörnyű sors!” (Korán 9:73).** Ez a háború csak része volt egy nagyobb spirituális konfliktusnak, mely Allah és a Sátán között zajlott: **„Akik hívők, azok Allah útján harcolnak; akik hitetlenek, azok at-Tagut [minden ami tévútra visz Allah kultuszától, bálványimádók] útján harcolnak. Harcoljatok a Sátán cimborái ellen!”(Korán 4:76)**

„Ha tehát a szent hónapok letelnek, akkor öljétek meg a pogányokat, ahol csak föllelitek őket! Fogjátok el őket! Ostromoljátok meg őket! Állítsatok nekik csapdát az összes leshelyről! Ha azonban megbánással fordulnak [Allahhoz], elvégzik az istentiszteletet és zakatot adnak, akkor hagyjátok őket szabadon az ő útjukon! Allah megbocsátó és kegyes.”(Korán 9:5) A zakat (szegény adó), az Iszlám öt pillérének az egyike, és a vallásos tizedet szabályozza. Ezért a vers azt mondja, hogy ha a „pogányok” muszlimok lesznek, hagyják őket békén.

A pogányok mellett a zsidók és keresztények ellen is harcoltak. **„Harcoljatok azok ellen - azok között, akiknek az Írás adatott -, akik nem hisznek Allahban és a Végső Napban és nem tekintik tilalmasnak azt, amit Allah és az ő küldötte megtiltott és nem vallják az igazság vallását - [harcoljatok ellenük] mindaddig, amíg megadják a jótettért járó gizyát, lévén, hogy becsületüket-vesztettek ők!” (Korán 9:29).** A gizja egy adó, melyet a hitetlenekre vetnek ki.

A dzsihad a muszlimok legfőbb kötelessége: **”Vajon egy sorba helyezitek a zarándokok itatását és a Szent Mecset szolgálatát azzal, hogy valaki hisz Allahban és a Végső Napban és harcba száll Allah útján [jihad fi sabil Allah] Allah előtt ezek nem egyenlőek.**

---

^{*} az angol Korán idézetben ez áll: „O Prophet! **Strive hard** against the unbelievers...”

Allah nem vezeti az igaz útra a vétkes népet. Akik hisznek és elvégezték a hígdszrát, és harcba szálltak Allah útján [jihad fi sabil Allah] javaikkal és személyükkel, azok magasabb fokon állnak Allah előtt. Ők azok, akik diadalt aratnak.”(Korán 9:19-20) Az iszlám teológiában, a „jihad fi sabil Allah” különösképpen arra utal, hogy fegyvert fogni az Iszlámért.

A paradicsom garantált azoknak, akik Allahért „ölnek és megöletnek”: „**Allah megvásárolta a hívóktól az ő személyüket és javaikat, mivel övék lesz [majdan] a Paradicsom. Harcolniok kell hát Allah útján, és ölnek és megöletnek. Ígéret [ez], amely őt terheli.” (Korán 9:111)**

Meg lehet kísérelni spiritualizálni az ehhez hasonló verseket, de nincs kétely afelől, a történelmi feljegyzések alapján, hogy Mohamed ezeket szó szerint értette.

PC mítosz: A Korán toleranciát és békét tanít.

De álljunk meg egy percre: A Korán valójában nem toleranciát és békét tanít? Bizonyosan van néhány rossz vers itt-ott, de rengeteg olyan vers van, mely megerősíti a testvériséget, az emberiség egyenlőségét és méltóságát, nemde?

Nem! A legközelebb akkor van a Korán a tolerancia vagy a békés egymás mellett élés javaslatához, amikor azt tanácsolja a hívőknek, hogy hagyják meg a hitetleneket a tévedéseikben: „**Mondd: Ó, ti hitetlenek! Nem szolgálom, amit ti szolgáltok, és ti nem szolgáljátok, amit én szolgállok. És én sem szolgálom azt, amit ti szolgáltatok, és ti nem szolgáljátok azt, amit én szolgállok. Megvan nektek a ti vallásotok és nekem az enyém.” (Korán 109:1-6)**. Persze, mivel magukra vannak hagyva, így Allah képes foglalkozni velük: „**És viseld türelemmel azt, amit mondanak, s tartsd magad állandóan távol tőlük! Hagyj hát engem azokkal, akik hazugságnak tartják [a küldetésedet] s bőségben élnek s adj nekik rövid haladékot!” (Korán 73:10-11).**

Továbbá, egyetlen muszlim sem kényszeríthet senkit, hogy elfogadja az iszlámot: „**Nincs kényszer a vallásban! Immár látván látszik az igaz út különbsége a tévelygéstől. Aki megtagadja a bálványokat és hisz Allahban, az szilárd fogantyúba kapaszkodik, amely nem szakad el.”(Korán 2:256).**

De ez tényleg az a fajta tolerancia, ahogy azt a modern nyugatiak értelmezik? Ez egy elfogadható hasonlóság lenne, ha a Korán csupán ennyit mondana a témáról. De nem csak ennyit mond!

PC mítosz: a Korán azt tanítja a hívőknek, hogy csak önvédelemből harcoljanak.

Ennél a résznél, az iszlám hitvédők talán elismerik, hogy a Korán nem enged kapcsolatot a hívők és hitetlenek között az élni és élni hagyni szakaszban.

Talán beismerik, hogy azt javasolja a hívőknek, hogy védjék meg magukat, és amellet fognak érvelni, hogy ez valami olyan, mint a Katolikus Egyház igazságos háború teóriája.

A Koránban megtalálható ennek a nézetnek az alapja: „**Harcoljatok Allah útján azok ellen, akik ellenetek harcolnak! Ám ne hágjátok át Allah parancsait! Allah nem szereti azokat, akik áthágnak [a parancsait].”(Korán 2:190)** Tehát a muszlimok, legalábbis ebben a versben, nem kezdeményeznek konfliktust a hitetlenekkel. Mindazonáltal, miután az ellenségeskedés már elkezdődött, a muszlimoknak elég ádáz módon kell viselkedniük velük: „**Öljétek meg őket, ahol csak rájuk letek, és üzzétek ki őket onnan, ahonnan kiűztek benneteket! A megkísértés (fatima) rosszabb, mint az ölés. Ne harcoljatok azonban ellenük a Szent Mecsetnél, amíg ők nem harcolnak ellenetek ott. Ám, hogyha harcolnak ellenetek, akkor öljétek meg őket! Ez lesz a hitetlenek fizetsége. Ha azonban fölhagynak [istentelen magatartásukkal és megtérnek], úgy Allah megbocsátó és könyörületes.”(Korán 2:191-192)**

És mi a végkifejlete ennek a háborúnak? **„Harcoljatok ellenük, amíg nem lesz többé megkísértés, s míg a hitvallás csupán Allahé lesz!”(Korán 2:193)** Ez úgy tűnik, azt mutatja, hogy a háborúnak egészen addig kell folytatódnia, amíg a világ iszlám nem lesz - a **„a hitvallás csupán Allahé lesz”** - vagy az iszlám törvények uralkodnak.

Következésképpen, baj van azzal a magyarázattal, hogy a dzsihádot csakis védekező lehet. A Dél-Afrikai mufti, Ebrahim Desai egy általános iszlám tanítást idézett fel, amikor megválaszolt egy kérdést az „Islam Q & A Online”-on. A kérdés így szólt: „Lenne egy kérdésem a támadó dzsiháddal kapcsolatban. Ez azt jelenti, hogy még a nem-muszlimokat is megtámadjuk, akik semmit sem tettek az iszlám ellen, csak azért, mert terjesztenünk kell az iszlámot?” Desai így válaszolt:

Meg kell értenie, hogy mi muszlimok szilárd meggyőződéssel hisszük, hogy az a személy, aki nem hisz Allahban, úgy ahogy azt ő megköveteli, az egy olyan hitetlen, aki az idők végezetéig a Pokolra lesz ítélve. Így a muszlim vezetők elsődleges feladata, hogy terjesszék az iszlámot az egész világon, így védve meg az embereket az örök kárhozattól. Ezért az, ami a Tafsir Uthmani [a Korán egy kommentárja] egyik részében van, arra utal, hogy ha egy ország nem engedi az iszlám terjesztését megfelelő módon a lakosainak, vagy akadályokat gördít ez elé, akkor a muszlim uralkodónak igazságot kellene szolgáltatnia azáltal, hogy dzsihádot folytat az ország ellen, így az iszlám üzenete képes lenne elérni az országot, így védve meg őket a gyehenna [Pokol] tüzétől. Ha a Kuffaar [hitetlen] engedi, hogy az iszlámot békésen terjesszük, akkor nem kell dzsihádot folytatni ellenük. ¹

Napjainkhoz hasonlóan: A dzsihadisták Mohamed csatáira hivatkoznak, azért, hogy bebizonyítsák, hogy a dzsihádot nem csak védekező jellegű.

Egy 2003-as cikkben, „A Dzsihádot Valódi Jelentése” címmel, ami a Khalifa.com weboldalon jelent meg, mely a dzsihadista Hizub ut-Tahrir csoporttal van kapcsolatban, Sidik Aucbur Mohamed példájára hivatkozik azokkal szemben, akik arra hivatkoznak, hogy a dzsihádot csak védekező jellegű:

Ráadásul, néhányan azt fogják mondani, hogy a dzsihádot csak védekező volt. Ez helytelen. A Próféta életének (SalAllahu Alaihi Wasallam) rövid tanulmányozása egészen mást mutat:

- A mutahi csatára a muszlimok bujtottak fel a bizánciak ellen. 3000 muszlim 200 000 római katonával nézett szembe.
- A hunayni csata röviddel az után volt, hogy a muszlimok legyőzték Mekkát.
- A tabuki csatára szintén azért bujtottak fel, hogy végül legyőzzék a bizánciakat.

Látjuk a Sahaba [Mohamed kísérete] ijmaa-ból (megegyezés), hogy ők is dzsihádra bujtottak fel As-Sham (Szíria), Irak, Irán, Egyiptom és Észak-Afrika ellen. Továbbá a mártíromság státusza az iszlámban a legmagasabb, tehát hogyan lehetne a dzsihádot ennél alacsonyabbra helyezni.

Másképp fogalmazva, ha egy országról azt gondolják, hogy akadályozza az iszlám terjedését, akkor a muszlimoknak kötelességük, hogy háborúzzanak ellene. Ez természetesen egy védekező konfliktus, mivel az akadályok voltak előbb. Ez egy másik illusztráció annak,

hogy mennyire rugalmassá és lényegében jelentéktelenné vált az önvédelemből való harcolás elképzelése. Mi számít elégséges provokációnak? A védekező félnek várnia kell addig, amíg az ellenség az első katonai csapást méri? Ezekre a kérdésekre nincs világos, egyértelmű válasz az iszlám jogban, így lehetővé téve bárkinek, hogy bármilyen harcot látszólag védekezőnek tüntessen fel, anélkül, hogy a törvények szigorú előírásait megtörné. De ez értelmetlenné teszi azt a gyakran ismételt állítást, hogy a dzsihád hadviselés csupán védekező lehet.

A Korán toleráns versei: „törölve”

Mi több, a Korán utolsó szavai a dzsihádról nem védekezőek, hanem támadóak. A Korán szúrái nem időrendi sorrendben vannak elrendezve, hanem hosszúság szerint. Ugyanakkor, az iszlám teológia a Koránt a „mekkai” és „medinai” szúrákra osztja. A mekkai versek Mohamed prófétai karrierjének első felében keletkeztek, amikor a mekkaiakat egyszerűen csak felszólította az iszlám felvételére. Később, amikor el kellett menekülnie Medinába, a helyzete nehezebbre fordult. A medinai szúrák kevésbé költőiek és általában véve sokkal hosszabbak, mint a mekkaiak. Ugyanakkor jogi és rituális dolgok is szerepelnek bennük - és a hitetlenek elleni dzsihád hadviselésre való buzdítás. A fentebb idézett és az ehhez hasonló viszonylag toleráns versek általában a mekkai periódusból származnak, míg a sokkal erőszakosabb és intoleránsabbak versek főként Medinából.

Miért számít ez a megkülönböztetés? A hatályon kívül helyezés (naskh) doktrínája miatt. Ez az az elképzelés, hogy Allah meg tudja változtatni vagy törölni tudja azt, amit a muszlimoknak mond: **„Ha egy [Korán] verset eltörlünk, vagy feledésre kárhoztatunk, egy jobbat, vagy hozzá hasonlót hozunk helyette. Vajon nem tudod, hogy Allah mindenek fölött hatalmas?”**(Korán 2:106) Ennek az elképzelésnek megfelelően, a 9. szúra erőszakos versei, benne a Kard versével (9:5), hatályon kívül helyezik a békés verseket, mivel Mohamed prófétai karrierjében később lettek kinyilatkoztatva: valójában, a legtöbb muszlim tekintély egyetért abban, hogy a kilencedik szúra a Korán legutolsó kinyilatkoztatása volt.

Ezzel összhangban, néhány iszlám teológus azt állította, hogy a Kard verse nem kevesebb, mint 124, a Korán inkább békés és toleráns versét helyezi hatályon kívül.²

A Tafsir al-Jalalayn, egy Korán kommentár melyet a tisztelt imámok Jalal al-Din Muhammad ibn Ahmad al-Mahalli (1389-1459), és Jalal al-Din Abd al-Rahman ibn Abi Bakra al-Suyuti (1445-1505) írtak, azt állítja, hogy a kilencedik szúra „akkor lett leküldve, amikor a biztonságot a kard megszüntette.”³ Egy másik népszerű és tisztelt Korán kommentátor, Isma'il bin Amr bin Kathir al-Dimashqi (1301-1372), népszerű nevén Ibn Kathir, az állította, hogy a 9:5 szúra „hatályon kívül helyezett minden békemegállapodást a Próféta és bármilyen pogány között, mindenfajta szerződést és határidőt. ... A 9. szúra (Surah Bara'ah) kinyilatkoztatása után, egyetlen pogánnyal sem volt több megállapodás vagy nem érezhette magát biztonságban.”⁴ Ibn Juzayy (i.u.1340), egy másik olyan Korán kommentátor, akinek a műveit a mai napig olvassák az iszlám világban, egyetért ezzel: A Kard versének a célja, hogy „hatályon kívül helyezzen minden békeszerződést a Koránban.”⁵

Alexis de Tocqueville* az iszlámról:

„Sokat tanulmányoztam a Koránt. Arra a meggyőződésre jutottam, hogy kevés olyan vallás van a világon, mely ennyire halálos az emberiség számára, mint Mohamedé. Amennyire láthatom, ez az alapvető oka a muszlim világban manapság annyira látható hanyatlásnak, bár nem annyira abszurd, mint a hajdani politeizmus, azonban a szociális és politikai tendenciáitól véleményem szerint sokkal jobban kell félni, és ezért inkább hanyatlásnak, mint haladásnak tartom a pogánysághoz képest.”

* (1805-1859), francia gondolkodó, történész a szabadság és a demokrácia eszméinek tudós szószólója.

Ibn Kathir egy másik „tolerancia vers” kommentárjában világossá teszi ezt: „**És ő [Mohamed] mondá: Uram! Olyan nép ez, amely nem hisz. Fordulj hát el tőlük és mondd: -Békesség!- Majd megtudják! (Korán 43:88-89).** Ibn Kathir magyarázata: „**Mondd Salam** (békesség!) azt jelenti, hogy <<ne válaszolj nekik ugyanazon a bűnös módon, ahogy ők megszólítanak téged, hanem próbáld meglágyítani a szívüket és bocsáss meg nekik szóban és cselekedetben>>” Mindazonáltal itt még nincs vége a szakasznak. Ibn Kathir ezután az utolsó résszel folytatja: ”**Majd megtudják!** Ez figyelmeztetés Allahtól a számukra. A büntetés, melyet nem lehetett kivédeni, utolérte őket és az Ő vallása és szavai mindenek felett álltak. Ennek megfelelően a dzsihád és küzdelem addig volt előírva, amíg az emberek tömegesen fel nem vették Allah vallását, és az iszlám el nem terjedt keleten és nyugaton.”⁶.

Ez a munka még nincs befejezve.

Mindez azt jelenti, hogy a hitetlenekkel szembeni háború, egészen addig, míg vagy muszlimok lesznek, vagy „akaratlagos behódolással” (Korán 9:29) fizetik a gijját - a speciális adót, melyet az iszlám jog szerint a hitetlenek fizetnek, - a Korán utolsó üzenete. Az iszlám hagyomány főárama ezt Allah, az emberiség számára fennmaradó menetparancsának értelmezte: Az iszlám ummának (közösségnek), folyamatos háborúban kell állnia a nem-muszlim világgal, melyet csupán időszakos megállapodások szakítanak meg.

Néhány iszlám teológus manapság megkísérli az iszlám egy alternatív vízióját létrehozni, mely a hatályon kívül helyezés egy eltérő értelmezésén alapul. Ugyanakkor az ilyen erőfeszítések kis érdeklődést és támogatást kapnak a muszlimoktól világszerte - nem kis részben azért, mert olyan magyarázatokkal szemben haladnak, melyek évszázadokon keresztül a főáramhoz tartoztak.

PC mítosz: A Korán és a Biblia egyformán erőszakosak.

Rendben, tehát a Korán háborút tanít. De ugyan így tesz a Biblia is, nemde? Az iszlám védői és a nem muszlim szövetségeseik rendszeresen megpróbálnak erkölcsi egyenértékűséget mutatni a kereszténység és az iszlám között: „A muszlimok erőszakosak voltak? Hasonlóan a keresztények is. A muszlimok dzsihádöt folytatnak? Nos, mi van a kereszties-hadjáratokkal? A Korán háborúskodást tanít? Nos, ki tudnék szedegetni erőszakos verseket a Bibliából is.” Azt mondanák nekünk, hogy minden vallásban megtalálhatók mindezek a dolgok. Azt bizonygatnák, hogy egyik sem ösztönzi kevésbé vagy jobban a követőit az erőszakra.

Napjainkhoz hasonlóan: A békés verseket még mindig eltörlik.

Az eltörlés doktrínája nem a már régen halott muftik területe, akiknek a munkáinak többé nincs súlya az iszlám világban. A szaúdi sejk, Muhammad Saalih al-Munajjid (1962-), akinek az előadásai, és iszlám rendelkezései (fatva) széles körben elterjedtek az iszlám világban, egy beszélgetésben - mely arról, szól, hogy vajon a muszlimoknak kényszerítenie kellene-e másokat arra, hogy elfogadják az iszlámot - alátámasztja ezt. A Korán 2:256-tal kapcsolatban („Nincs kényszer a vallásban”) a sejk idézi a Korán 9:29 -et és 8:39-et, „Harcoljatok ellenük addig, amíg nincs több Fitnah (hitetlenség és többistenhit, vagyis Allahon kívül más isten imádata) és a vallás egyes egyedül csak Allahé lesz [az egész világon]”, és a Kard versét. Az utóbbiról Muhammad sejk egyszerűen azt mondja: ”Ezt a vers Ayat al-Sayf-ként (a Kard verseként) ismert. Ezek és a hozzá hasonló versek felülírják azokat a verseket, melyek azt mondják, hogy nincs kényszer abban, hogy valaki muszlimmá váljon.”

De mindez tényleg igaz? Néhány iszlám hitvédő és az erkölcsi egyenértékűség nem muszlim szószólói azt állítják, hogy még az Újtestamentumban is található olyan részek, melyek erőszakra buzdítják a hívőket. Általában két szakaszt emelnek ki:

- **„És ő monda: Mert mondom néktek, hogy mindenkinek, akinek van, adatik; akinek pedig nincs, még amije van is, elvétetik tőle. Sőt ennek felette amaz én ellenségeimet is, kik nem akarták, hogy én ő rajtok uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem!(Lukács 19:26-27).** Természetesen, a tévedés itt az, hogy ezek egy király szavai egy példabeszédben, nem pedig Jézus utasításai a követőinek, de az ehhez hasonló finom megkülönböztetéseket gyakran figyelmen kívül hagyják a modern kommunikációs korban.
- **Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert. Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támazzak az ember és az ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő napa közt; (Máté 10:34-35).** Ha ez a szakasz valóban szó szerinti erőszakra sarkallana, akkor ez egy családon belüli dzsihád lenne. De úgy idézni ezt, mint ami megegyezik a Korán dzsihádról szóló részeivel, melyekből száznál is több van, abszurd. A keresztesek, még a leghaszonlesőbb és legeragadotabb pillanatokban sem idézték az ehhez hasonló részeket. Ugyanakkor, figyelembe véve Jézus teljesen békés üzenetét, világos, hogy a „fegyvert” allegorikus és metafórikus módon értette. Szó szerint magyarázni ezt a szöveget Jézus teljes félreértése, aki Mohameddel ellentétben, maga nem vett részt csatában. Az ilyen magyarázat elmulasztja a Biblia költőiségének a felismerését, mely mindenhol jelen van.

Talán annak tudatában, hogy milyen képtelenségek az efféle Új-Testamentummal kapcsolatos érvelések, az iszlám hitvédők gyakrabban hajlanak arra, hogy számos Ó-Testamentumbeli szakaszra összpontosítsanak.

- **Mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, a melyre te bemenendő vagy, hogy bírjad azt; és sok népet kiűz te előled a Khitteust, a Gírgazeust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust, és a Jebuzeust: hétféle népet, náladnál nagyobbakat és erősebbeket; És adja őket az Úr, a te Istened a te hatalmadba, és megvered őket: mindenestől veszítsd ki őket; ne köss velök szövetséget, és ne könyörülj rajtok. (Mózes V. könyve 7:1-2).**
- **Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt. És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, a mely találtatik abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked. Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harczra kél veled, akkor zárd azt körül; És ha az Úr, a te Istened kezdedbe adja azt: vágj le abban minden fineműt fegyver élével; De az asszonyokat, a kis gyermekeket, a barmokat és mind azt, a mi lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; és fogyaszd el a te ellenségeidtől való zsákmányt, a kiket kezdedbe ad néked az Úr, a te Istened. Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, a melyek igen messze esnek tőled, a melyek nem e nemzetek városai közül valók. De e népek városaiban, a melyeket**

Mohamed kontra Jézus

„...aki arcuzul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orczádat is.”

Jézus (Máté 5:39)

„Vajon nem harcoltok a nép ellen, mely megszegi fogadalmát, s megcélozza a Hírnök elűzését, s először rajtatok kezdik?”

Korán 9:13

örökségül ad néked az Úr, a te Istened, ne hagyj élni csak egy lelket is; (Mózes V. könyve 20:10-16).

- **Most azért öljétek meg a kisdetek közül minden fineműt; és minden asszonyt is, a ki férfit ismert azzal való hálás végett, megöljétek. Minden leánygyermeket pedig, a kik nem háltak férfiúval, tartsatok életben magatoknak. (Mózes IV. könyve 31:17-18).**

Ez durva, nemde? Éppen annyira rossz, mint „**öljétek meg a pogányokat, ahol csak föllelitek őket**” (Korán 9:5) és „**amikor összetalálkoztatok a hitetlenekkel, akkor vágjátok el a nyakukat! Mikor azután nagy rontást tettetek bennük, akkor szorosán kötözzétek meg őket**”(Korán 47:4) és a többi, nem?

Tévedés. Hacsak nem vagy Khitteus, Girgazeus, Emoreus, Kananeus, Perizeust, Khivveus, vagy Jebuzeus, akkor ezek a Bibliai részek nem vonatkoznak rád. A Korán arra buzdítja a hívőket, hogy harcoljanak a hitetlenekkel szemben, anélkül hogy a szövegben bárhol meghatározná, hogy csak bizonyos hitetlenekkel szemben harcoljanak, vagy hogy bizonyos időszak alatt, vagy hogy bármi más megkülönböztetés lenne. Szó szerint véve a szövegeket, az utasítás, hogy harcolj a hitetlenek ellen nyílt végű és mindenkire érvényes. Az Ó-testamentumban, ezzel ellentétben, Isten parancsa az Izraeliták számára az, hogy csak bizonyos emberek ellen háborúzzanak. Ez egészen biztos, hogy sérti a modern érzékenységet, de nem vezet ugyanahhoz a dologhoz. Ez az, amiért a zsidók és a keresztények nem alakítottak terrorista csoportokat a világban, melyek ezeket a Szent szövegeket idézik annak érdekében, hogy igazolják a fegyvertelen civilek lemészárlását.

Ezzel ellentétben, Osama bin Laden, aki csupán a legláthatóbb képviselője egy terror hálózatnak, mely egészen Indonéziától Nigériáig, Nyugat-Európába valamint Dél- és Észak-Amerikába is kiterjed, a hivatalos közleményeiben a Koránt bőségesen idézi. Az 1996-os „Hadüzenet az amerikaiaknak, akik megszállták a két szent hely földjét” nyilatkozatában a 3:145; 47:4-6; 2:154; 9:14; 47:19; 8:72 és természetesen a közismert „Kard Verse” 9:5 szúrakat idézi.⁷ 2003-ban, az Íd al-Adhá, Áldozati Ünnepe, muszlim szent ünnepének első napján, egy prédikációt a következőképpen kezdett: „ Dicsőség Allahnak, aki szolgájának és küldöttének [Mohamed Prófétának] kinyilatkoztatta a Kard versét, azért hogy megalapozza az igazságot és megszüntesse a hazugságot.”⁸

Természetesen, az ördög képes a saját maga javára idézni szent szövegeket, de ennek és az ehhez hasonló részeknek a használata Osama üzeneteiben, összhangban van (mint láthatjuk) a Korán tradicionális iszlám megértésével. Amikor ma a modern zsidók és keresztények a Bibliájukat olvassák, ők egyszerűen az idézett részeket nem úgy magyarázzák, mint amelyek a hitetlenek elleni erőszakos cselekedetekre buzdítanak. Ez évszázadok értelmező hagyománya hatásának az eredménye, melyek eltávolodtak ezeknek a részeknek a szó szerinti értelmezésétől. Azonban az iszlámban, nincs hasonló értelmező hagyomány. A dzsihádról szóló részek a Koránban nem halott betűk. Szaúd-Arábiában, Pakisztánban és másutt a fő toborzó hely a dzsihád terrorista csoportok számára az iszlám iskola. A tanulók azt tanulják, hogy dzsihád háborút kell folytatniuk, és ezután ezek a csoportok megadják nekik a lehetőséget.

Napjainkhoz hasonlóan: A Koránt a terrorizmus igazolására használják.

2000-ben egy prédikáció közvetítésén, melyet a Palesztin Hatóság televízióján sugároztak, Dr. Ahmad Abu Halabiya, a Palesztin Hatóság Fatva Tanácsának tagja kijelentette: „Allah, a mindenható felszólított minket arra, hogy ne szövetkezzünk a zsidókkal és a keresztényekkel, ne szeressük őket, ne legyünk a barátaik, ne támogassuk őket és ne írjunk alá megállapodásokat velük. És aki így tesz az közülük való, ahogy azt Allah mondta: <<Ó ti hívők, ne lépjetez szövetésre a zsidókkal és a keresztényekkel, mivel ők egymás szövetségesei. Az, aki közülünk szövetségre lép velük, közülük való lesz>>... Ne kegyelmezzetek a zsidóknak, akármelyik országban is legyenek. Harcoljatok ellenük, bárhol is vagytok. Bármikor összetalálkoztok velük, öljétek meg őket.”

Ebben Abu Halabiya a Korán 5:51-et („**Ó, kik hisznek! Ne vegyétek a zsidókat és keresztényeket oltalmazónak! Ők egymás oltalmazói. Ki feljűk fordul közűletek, hát ő közűlűk való (lesz).**”), és 9:5-öt („**öljétek meg a hitetleneket, bárhol is letek rájuk**”) idézte. A következű szavakat használta a jelenlegi politikai helyzetre: „Bárhol vagytok, öljétek meg a zsidókat és az amerikaiakat, -és akik támogatják őket,- mivel mindannyian egy lövészárókban vannak, az arabok és a muszlimok ellen, mivel megalapították Izraelt itt, az arab világ szívében, Palesztínában. Azért hozták létre, hogy civilizációjuk előretolt állása, és hadseregűk előőrsa legyen. Azért, hogy a nyugat és a keresztetek kardja legyen, mely ezeken a földeken az egyistenhívők, a muszlimok feje fölött lebeg.

---

¹ „I have a question about offensive Jihad, „ Islam Q&A Online with mufti Ebrahim Desai, Question 12128 from canada, <http://www.islam.tc/ask-imam/view.php?q=12128>.

² Ibn Arabi, in Suyuti, Itqan iii, 69. Cf John Wansbrough, Quranic Studies, Prometheus, 2003, 184.

³ „Surat at-Tawa: repentance, „Tafsir al-Jalalayn, anonymous translation, reprinted at <http://ourworld.compuserve.com/homepages/ABewley/tawba1.html>.

⁴ Ibn Kathir, vol.4, 377.

⁵ „Surat at-Tawa: repentance, „Tafsir al-Jalalayn, anonymous translation, reprinted at <http://ourworld.compuserve.com/homepages/ABewley/tawba1.html>.

⁶ Ibid Kathir, vol.8, 668.

⁷ Osama bin Laden, Declaration of War against the Americans Occupying the land of the Two Holy Places, 2 1996. <http://www.mideastweb.org/osamabinladen1.htm>.

⁸ Middle east Media Research Intitute (MEMRI), „Bin Laden’s Sermon for the Feast of the Sacrifice,” MEMRI Special Dispatches No. 476, March 5, 2003.